

Finanssaars Økonomi, fordi der ikke er Udsigt til, at Indtægterne for Staten vil kunne stige i samme Forhold, som Udgifterne automatisk stiger paa Grund af det stigende Prisniveau, og saa naturligvis fordi Budgettet ikke var lagt til at kunne holde, idet der er Udgifter, man ikke har taget med.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte, hvorledes det gik med Indtægten af de direkte Skatter i indeværende Finansaar, og det ærede Medlem udtalte, at det var ham en Gaade, at man ikke i Oktober Maaned var fuldstændig klar over, hvor meget de direkte Skatter kunde give i vedkommende Finansaar. Det er meget muligt, at det er en Gaade for det ærede Medlem, men det er ikke des mindre vanskeligt, og det er vanskeligt, fordi Skatteligningsaar og Finansaar ikke falder sammen. I indeværende Finansaar vil der i den første Halvdel af Aaret blive betalt Skat efter den Ligning, som er foregaaet i forrige Aar, og kun i sidste Halvdel af Aaret vil der blive betalt Skat efter den Ligning, der blev foretaget i Foraaret. Det gør, at man i Oktober Maaned ved omtrent, hvad der er kommet ind af Skat paa den Ligning, som er lagt halvandet Aar tilbage i Tiden, men man er ikke klar over, hvad der vil komme ind af Skat paa den nye Ligning, for Skatteindbetalingerne her er endnu ikke foretaget. Jeg tror, det er det, som gør, at det er vanskeligt at sige med Bestemthed, hvad de direkte Skatter giver i det vedkommende Finansaar. Men naturligvis kan man gøre sig visse Overslag over, hvorvidt de vil give en større eller mindre Indtægt. Jeg skal sige, at de Undersøgelser, som er foretaget i saa Henseende, ikke synes at give noget Haab om, at der vil blive større Indtægter paa de direkte Skatter i indeværende Finansaar. Der har vel været en Tendens til Opgang ved den sidste Ligning, men der er mange Ting, der modarbejder denne Tendens. En større Afgang af Skat, der ikke er betalt, menes at ville opveje en hel Del af dette, saaledes at Indtægten ikke kan forventes større, end den er budgetteret.

Udgifterne paa Finansloven er altsaa budgetteret for lavt, og først Regnskabet kan vise, hvilke Udgifter der bliver. Men det, det drejer sig om ved Diskussionen om dette Spørgsmaal, er ikke i og for sig, om man har budgetteret for lave Udgifter, fordi man eventuelt ikke kunde skaffe sig Oplysninger om Udgifternes rigtige Størrelse, men det er, hvorvidt man har ønsket at faa de rigtige Udgifter frem paa Finansloven, og det er det, jeg stadig ikke kan faa Indtryk af, at man har villet. Det ærede Med-

lem Hr. N. Neergaard siger, at han ved Vedtagelsen af Finansloven for indeværende Finansaar ikke skjulte, at der vilde komme meget betydelige Udgifter paa Tillægsbevillingsloven. Det er rigtigt. Det ærede Medlem skjulte ikke, at der vilde komme Bevillinger; det ærede Medlem udtalte, at der vilde komme Bevillinger, men det ærede Medlem gjorde sig ikke nogen Anstrengelse for at faa at vide, hvor store disse Bevillinger vilde blive. Det er det, der er Fejlen, for paa det Tidspunkt, da Finansloven blev vedtaget, var der paa mangfoldige Omraader Mulighed for at skabe sig nøjagtig Oversigt over, hvor store disse Udgifter vilde blive. Men det gjorde det ærede Medlem ikke. Man diskuterede her i Rigsdagen, siger det ærede Medlem, om der vilde blive Balance. Men det kunde jo kun være en Diskussion ganske ud i det blaa, naar man ikke søgte at faa de Kendsgerninger frem, som kunde give denne Diskussion Grundlag, og det gjorde man ikke. For saa vidt maa jeg sige, at en saadan Diskussion ikke kan antages at give noget synderligt Resultat; men en Diskussion er det naturligvis altid.

Paa det foreliggende Finanslovsforslag har man søgt at faa alle Udgifter frem, der lod sig konstatere paa det Tidspunkt, da Finanslovsforslaget blev udarbejdet; og det er naturligvis min Hensigt at faa alle de Udgifter ind paa Finanslovsforslaget, som under dets Behandling her maatte vise sig nødvendige for næste Finanssaars finansielle Drift, saaledes at Finansloven, naar den foreligger vedtaget af Rigsdagen, kan indeholde et saa nøjagtigt Billede som muligt af det kommende Finanssaars Økonomi. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har udtalt, at det var hans Hensigt, naar en Gang Statsregnskabskommissionens Arbejde var sluttet, at gaa til denne Ændring med Hensyn til Finanslovsforslaget. Jeg begriber ikke, hvorfor man skulde vente, til Statsregnskabskommissionens Arbejde var afsluttet, dette Arbejde har jo aldeles ikke noget at gøre med Spørgsmaalet om, hvilke Bevillinger man vil optage paa Finanslov, og hvilke man vil optage paa Tillægsbevillingslov. Det var kun et Spørgsmaal om, hvor tidligt man ønskede at skaffe sig en virkelig Oversigt over Finanserne. Den Ændring i saa høj Grad som muligt at faa alle Bevillingerne opført paa Finansloven og faa saa lidt opsat til Tillægsbevillingsloven som muligt kunde være indført ved et hvilket som helst af de Finanslovsforslag, det ærede Medlem har forelagt i sin Finansministertid, der var ikke nogen som helst Grund til at vente, til Statsregn-